

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередие застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Кому се не на руку!

(+) Всякий почин, що веде руску суспільність до позитивної і реальної роботи, всяке змаганє, що починає ся до національного освідомлення руского народу, всяка робота, що має на цілі культурне двигненє руского народу яко самостійної індивідуальности в Славянщині викликає зараз завзяті напасти з боку наших народних відступників. Они не лякають ся і не соромлять в такім случаю хопити ся хочби найпоганійших способів, они накидають ся з питомою їм безличністю, щоби лише спинити і сплюгавити всякий почин, всяку роботу, що веде до розвитку руского народу, его мови, его письменства, его культури, що не допускає его потонути в московськєм морі. Се річ так ясна як сонце; се бачимо і в Галичині і на Буковині від часу, коли тут і там засвітило заране народної свідомости серед рускої суспільности. І нічо в тім нема дивного, — ми вже до того звикли, як в природі на ниві побіч збіжа мусить бути буря, який треба виполоти, щоби не заглушив збіжа, як серед здорового зерна мусить бути кукіль, котрий треба відвіяти або висїяти. Таж на те засновувано в Галичині Погодицьку Галицько-руську колонію, а за нею цілі етапи московської агенції по всіх важніших осередках руского життя в Галичині і на Буковині, щоби спинити розвиток сего життя, щоби накладати пута мертвечини, щоби каламутити і колотити серед рускої суспільности і не допускати єї до освідомлення, до отямлення, до ніякої позитивної роботи. Ми вже тільки разів вказували на

се, обговорювали сї прояви сего поганого боляка на здоровім рускєм організмі, і его небезпечність для нашого народно-культурного розвитку, що шкода слів тратити на се. Переписка з Погодином, оповіщена на початку 80-их років, виявила цілу погань сеї Погодицької Галицько-руської колонії у Львові, недавно оповіщена переписка Лебединцева показала, що діяло ся в 60-их роках і до чого змагали тодішні проводирі московськєства Дідицькі, Головацькі і т. и., ми знаємо, що діють в наших часах такі наємники московської агенції, що під фірмою «Аделя Карвовская» і ин. шлють доноси на всякі змаганя Русинів-народовців, що кують тут кайдани, щоби за кордоном заневолити і згнобити до решти і так вже пригноблених наших братів на Україні.

Серед таких обставин нічого дивного, що орган московської агенції «Галічанін» присвятив широку вступну статю в 135 ч. заснованій в суботу у Львові «Рускій Громаді», на котрої чолі стоїть посол Барвіньский. Як що до всіх иньших змагань Русинів-народовців московська агенція придержувала ся випробованої своєї тактики, виступати проти них з тероризмом, воювати брехнею і клеветою, а де все те не помагає, то хопити ся глузованя, так і в сій статі послугує ся «Галічанін» сим давним оружем. Він торочить своїй легковірній публиці, що п. Барвіньский і его група «исповѣдывая самостоятельность малорусского народа, видить его национальное, культурное и политическое развитие, однимъ словомъ: всю его будущность — въ тѣсномъ единеніи съ Польщею даже въ томъ случаѣ, если бы Польша добилаь и политической самостоятельности». Се стара пісенька, яку ликують від десят-

ків літ у нас всякого роду московські агенти, а за ними і «Галічанін», але она вже так ріже уха як стара катаринка, що не тільки старі політичні діти, але й малі не хотять єї слухати, а навіть службодавці «Галічаніна» вважають се оруже зовсім притупленим і заржавілим та не спосібним до нічого.

Окрім сего заржавілого і притупленого оружя добуває «Галічанін» проти «Рускої Громади» і п. Барвіньского иньше оруже, яким він так зручно і успішно оперував за останних кілька літ в таборі народовців. Він старає ся цюквати одних на других і тепер накликає собі поміч з сего боку — «думаемъ, що «Дѣло» дасть «Руслану» надлежащее поучение»; але «Дѣло» повинно собі уявити і сего не забувати ніколи, скільки то лиха розвиткови народно-руської ідеї нанесла т. зв. консолідація, з якої оно і всі, що при нїм стоять, до нині не можуть обтрїпати ся, не можуть позбути ся сего лиха, якого накоїли вислугою на поклик «Галічаніна».

На останку намагає ся «Галічанін» перекопати своїх читателів, що в «Рускій Громаді» є лише голови, але членів нема, є генерали, але нема війська, хоч безнастанними сяжневими статями як-раз доказує противне, бо так як на воробців не стріляють канонами, так була би злишна боротьба з тим, чого нема. Але він добре чує, що робота, яку підняла «Руска Громада», для его цілий небезпечна і задля того такі завзяті напасти. Однак «Руска Громада» ані п. Барвіньский не злякають ся того всего, як і доси він не уляг напастям і безприкладному тероризмови московської агенції, а маючи на тямці приказку Глібова «Прохожі та собаки» буде

Наталь Вахнянин.

Отець Александр.

(Билиця з недавних часів).

(Дальше).

Небавом потім бачив я о. Александра в нас дома, в хаті моїх родичів. Він як-раз вертав з Лежайска, поступив до нас і заночував. Сего вечера представив ся мені о. Александр в дуже добрім гуморі: їв смачно, пив за трех і був дуже бесідливий. Своєю дорогою, на вигадках та приказках ему ніколи не доставало. Уже повечеряно, вже подано чай, вже і випити «до подушки», коли нараз хто-то з нас запримітив, що нема ні щипти тютюну. Носи наші спустились відразу на вивязку квінту. Тютюн для молодих курців — все одно що страва. О. Александр видимо достеріг наше заклопотанє, усміхнув ся злегка і з іронією заглянув в порожній капчук, що лежав на столі.

— У вас нема тютюну? — спитав він мовби на кпини.

Ми мовчали, раз з журби, що не буде чим нашого гостя погостити, а в друге і по тій простій причині, що обходитись смаком є і буде до кінця сьвіта заєдно дуже невідрадним ділом.

— Шкода! — добавив о. Александр по

хвили — по їді люльочка найліпше смакує!.. І мовби нам на досаду, справив нашу бесїду на доброту турецких і угорских тютюнів. З чемности потакували ми всім критичним роздобарам о. Александра, але в душі кожного була своя думка. Втім нараз повстав наш гість з канани, сягнув в глибокий карман своєї капоти і по довшій шниряню витягнув звідтам спорий звиток паперу. Зразу здавалось мені, будьто о. Александр для яких-там чистоприятних цілей предприняв сей поїск за паперами, але яке було мое счудованє, коли сей звиток перемінив ся нараз на пакупочок, а з него мовби з рога Пандори стали поволи висуватись всякі роди сигарів — навіть, недокурки — та ще ріжнороднійші сорти тютюну, все позаверчуване в окремих паперцях. О. Александр зложив все те богатство на столі і закотивши рукави, прибрав уклад трафіканта.

— Ви zvolите сигарко, чи «чорного»? а може «круля»? Є і прасовані «куба», і кабаносик найде ся!.. Могу і табакою служити, чисте російська: «нюхательний первого сорта»...

Ми оторопіли, але о. Александр став в сій хвили так привітливим, що кожний з нас простягав сьміло руку і брав за несподівані солідкі гостинці.

— Все то моя добич з Лежайска! — хвалив ся о. Александр. — Як самі бачите, не збуває «Бернардюхам» на нічмі, а жаловати їх, най хіба дурень жалув! Але, але! — перервав він нараз свої комуїстичні виводи, ударившись

долонею по чолі: — таж в мене є ще щось.. є ще щось і для дам!

О. Александр сягнув знову в другий глибокий карман своєї капоти і витягнув звідтам ще більший пакунок, зроблений з якоїсь сервети; зложив его на столі перед собою, затер руки, поклонив ся граціозно матери і сестрам моїм і спитав ніжним, випоциеним тоном великомійського цукорника: «Пані zvolять хлібового торта, чи бископтів? а може начиняних кармельків, або смоковиць султанських?.. І в миг ока розвернув наш гість другу свою, відай заобідну добич, і став нею дарувати всіх нас поочередно. Ми подивляли о. Александра, але при тім не уйшло нашому оку, що в тій серветі крім плодів тодішньої пекарської штуки і бакалій містились і спорі кусні виробів різнорічних всякого рода. Видимо, о. Александр не пощадив «Бернардюхів» і на тім поли і добре заосмотрив себе на дорогу.

Побачивши о. Александра в семинарській спальні, я в тій хвили згадав его колишню обітницю, навістити мене в Перемишлі, признаюсь, крихту змішав ся. Я бояв ся, щоби він справді не виїхав тепер «просто з міста» з насильним сватанем котрого з моїх товаришів з своєю одинакою. Оно кожного з них могло обидити, а мене представити в сьвітлі інтересованого сватача. Поздоровивши на скорости о. Александра, я зробив наглий зворот до дверей з гадкою, запросити свого гостя на окрему аудієнцію в музей. О. Александр зрозумів мене відразу і ми опи-

йти та йти своєю дорогою, котра скорше чи пізніше доведе до мети — повного розвитку національно-культурного руского народу, повної його рівноправності яко окремішньої індивідуальності в Славянщині.

Скарбківська фундація против гуцулів в Жабою.

(Дальше).

Дальший спис імен підписаних і сфальшованих на повномочію, виставленим Жабянами п'ятьом повномічникам в сервітутових справах зі скарбківською фундацією:

- † Nykoła Iluk 77*), † Petro Korzeluk 78, † Dmytro Zuziuk Maksymiw 81, † Stefan Danczuk 96, † Franz Dąbrowski 88, † Iwan Gąsieccki 273, † Iwan Soruk Semeniw 298, † Maria Jakoweńczuk 299, † Lukien Bojczuk 311, † Dmytro Rachowski 326, † Iwan Hawryszczuk Wasyliw 328, † Fedor Garadczuk 333, Ulasi Tymczuk 340, † Dmytro Basurak 343, † Hawryło Schufletiuik 374, Olexa Spindzak 198, † Dmytro Bilinczuk 369, † Iwan Sucharuk Stefanow 359, † Myron Studeniuk 278, † Marko Hapczuk 282, † Iwan Szufletiuik Onufriw 688, † Kałyna Zacharuk 718, † Iwan Rybak 578, † Petro Szufletiuik 621, † Hnat Szufletiuik 544, † Ila Skomateczuk 916, † Dmytro Bojczuk 188, † Jakow Wereżak 590, † Maksym Wereżak 237, † Iwan Wereżak 241, † Danyło Wereżak Fediw 245, † Jura Trefczuk 47, † Iwan Danczuk recte Nykoła 140, † Fylyp Bojczuk 613, † Stefan Wołoszczuk 276, † Olexa Kohutiek 556, † Fedor Laskorijczuk 559, † Ila Węgryn 561, † Dmytro Węgryn 457, † Dmytro Bojczuk 330, † Jura Zajatzuk 357, † Wasyl Zietyniuk 93, † Fedor Zietyniuk 133, † Borys Hrehorzuk 132, † Jekiw Zytyniuk 119, † Iwan Zytyniuk Juryn 257, † Dmytro Zytyniuk Mychajła 385, † Fedor Danczuk 335, † Hrycio Zietyniuk Onufriw 210, † Dmytro Zietyniuk 206, † Ilnat Zubiuk 1, † Semen Iwasiuk 106, † Fedio Zietyniuk Hawryliw 108, † Fedio Skomateczuk Ciokaniuk 115, † Ksenka Czokanczuk 118, † Lukien Rybaczuk 135, † Kozma Iluk Michajliw 147, † Iwan Iwasiuk 128, † Nykoła Kutryn 131, † Olexa Koniszczuk 152, † Olexa Zacharuk 151, † Matij Garadczuk 350, † Maksym Korzeluk 358, † Petro Kohutiek 369, † Palahna Danyluczka 375, † Jura Makowijczuk 379, † Hryc Hrehorzuk 390, † Dmytro Kemteniszczuk 396, † Olexa Kermoszczuk 401, † Petro Chrapczuk 405, † Onufry Kowbasiuk 417, † Iwan Szyperuk 421, † Tanasy Bojczuk 435, † Mekieta Lazaruk 473, † Jura Hawryszczuk 476, † Maksym Koszeluk 479, † Kuryło Ciweluk 481, † Fedor Soruk Łozuk 650, † Iwan Maryjczuk 658, † Zachary Bojczuk 668, † Andryj Jaselski 671, † Gawryło Skomateczuk

*) Наведені числа означають ч. дому

- 677, † Anton Ostarczuk 606, † Kataryna Szczorban 690, † Wasyl Czerkaluk Iwaniw 691, † Wasylczuk 696, † Olexa Semokiszczuk 697, † Michał Danczuk 698, † Onufry Ryndziak 699, † Michał Skomateczuk 700, † Petro Polahniuk 701, † Stefan Spitezuk 702, † Kost Kimereczuk 704, † Hrycio Wirstiuik 705, † Nekefir Stefurak 708, † Juryj Panszuk 710, † Pawło Solonynczuk 711, † Petro Łysytczuk 713, † Kuryło Skomateczuk 714, † Marko Matijczuk 715, † Iwan Sorochaniuk 719, † Semen Bodnaruk 722, † Hryc Petraszuk 751, † Semen Petraszuk 752, † Semen Kikinczuk 753, † Iwan Semeniuik 754, † Dmytro Filipeczuk 755, † Iwan Drysluk Semeniw 756, † Maksym Iluk Semeniw 161, † Iwan Bojczuk Krzymyn 168, † Petro Solonynczuk 177, † Anton Martyszczuk 200, † Jura Pejczuk 181, † Michajło Korniejuk 213,

(Дальше буде).

На рускі потреби

ухвалила бюджетова комісія:

Товариство взаємної помочи дяків перемискої диєцезії	200 К.
Товариство взаємної помочи дяків львівської диєцезії	200 „
Товариство взаємної помочи дяків стапиславівської диєцезії	200 „
Руский народний театр	14.500 „
(Петицію о підвишенє відіслано Виділови кр. до справоздання)	
Товариство «Боля» у Львові	600 „
На видавництво руских шкільних книжок	12.000 „
Часопись «Учитель»	1.000 „
Товариство «Просвіта»	6.000 „
Часопись «Посланникъ»	400 „
Наукове товариство ім. Шевченка:	
на Руск. Істор. Бібліотеку	1.000 „
для археологічної комісії	3.000 „
на наукові видавництва	4.000 „
для етнографічної комісії	1.000 „
на етнографічну експедицію	1.000 „
Часопись «Дзвінок»	400 „
О. Селецкий на новіціят СС. Службебницъ в Жужли	200 „
Для СС. Службебницъ в Кристинополі	1.000 „
Інститут дівочий в Перемишлі	400 „
„ „ надзв. підмога	2.000 „
На видавництво рус.-укр. бібліотеки Рус. Товариства педаг.	600 „
Для рускої школи виділової ім. Шевченка	4.600 „
ОО. Василяни на видавництва	400 „
На реставрацію катедри в Станиславові 4. рата	4.000 „
На реставрацію церкви в Рогатині 2. рата	2.000 „
„ „ в Галичі з 9000 К. 1. рата	3.000 „

- На реставрацію іконостаса в Сіяві . . . . . 2.000 „
- Для Товариства «Сельский Господар» в Олеську . . . . . 600 „
- Інститут Василян у Львові . . . . . 1.000 „
- „ „ в Яворові . . . . . 1.600 „

(Петицію о підвишенє відіслано до Виділу кр. до розслідження).

Захоронки, Соколи, бурси, акад. товариства, шкільні помочи побирають з загальних дотацій, котрі розділює опісля Виділ кр.

Краєвий Соїм.

В дальшій ході вчорашнього засідання пос. *Среднякский* мотивує своє внесенє, щоби соїм признав будову залізничі Подгуже-Мисленіц-Любінь наглячою справою та вставив її зараз на 2. точку залізничі програми, а заразом уюважи краєвий виділ обняти на рік краю закладових акцій за 1 мільон корон. Пос. *Кружечвич* мотивує своє внесенє, щоби краєвий виділ перевів переговори з правительством в цілі відповідного поміщення клінік лікарского виділу у Львові: іменно дерматологічної і окулістичної та основана нових: для нервових недуг і умислових, клініки для дітей, горла і носа, для ушних недуг і дентистики. Пос. *Романович* підпирє внесенє за заведенєм закова про дисциплінарне поступованє з учителями народних шкіл, бо се потрібне для зрівняня їх морального і правного становиска з державними функціонерами так само, як підвишенє пенсії. Пос. *Малаховский* підпирє внесенє в справі полішени платні народних учителів, підносячи се, що навіть возні є лишє платні, чим они за своєю таку відвічальну і позиточну працю. При регуляції платні ріжних категорій номинєно лишє одних учителів і тому належить зробити конец сій кривді. Внесенє переказано шкільній комісії.

З черги соїм ухвалив призволити громаді Мільча, сянїцкокого повіта на поділ громадского пасовиска в простороні 26 моргів 920 сяжів межі членів громади Мільча.

Відтак пос. *Козловский* реферує справозданє водної комісії про правительственний проєкт закова в справі регуляції рік в Галичині. Маршалок представляє старших радників державного будівництва, які явили ся на правительственній лаві.

В дискусії пос. кс. *Стояловский* остерігє, щоби при регуляційних роботах не поминєно краєвих сил. Пос. *Бернадзиковский*, що справа регуляції рік викликала за мало занятя в палаті. Пос. *Рапапорт* зазначає, що дискусія відпала не з браку занятя, але з признаня для далекосягї справи і знаменитого справоздання комісії. Водний закон є епохальним і спасенним для Галичини. При укладаню закова подумано

вились в довгїм, слабо освітленим хіднику се минарского забудованя.

— Чи Дубовеньский тут з тобою? — спитав о. Александр за одним з моїх товаришів, і не ждучи навіть на відповідь, правив дальше: Бо то бачиш, справа така, що старший брат сего Дубовеньского сватав ся перед кількома роками до моєї Кордульки, був в моїм домі зо три дні, оглянув все, як треба, а відтак, ні сіло ні пало, забрав ся, формально — угік.

Я похитав головою на знак, що мені жаль стало бідної, опущеної Кордульки.

— Може ласкаві вступити в наш музей, поговоримо свобіднійше, — замітив я.

— Спішусь, бо я тут не сам, а є і Кордулька зі мною! Ми заїхали під «Провидіне» число 7. У вас тепер «інтерєстивці», маєте багато часу, то завтра загляньте до мене!

— Ми завтра заняті, ідемо на похороні, парадю робити.

— А «шкартнути» не можете?

— Годі, не пристойть.

— То по похоронах прийдіть разом з Дубовеньским, число 7. під «Провидіне».

— А чи схоче Дубовеньский пійти на моє запрошенє?

— Мусить! — відвітив о. Александр. — Ти ідеши будьто на ліценцію, а він яко твій товариш! Чей у вас суть єще які-то семинарскі закови?

Последні, вельми дипломатичні слова впровадили мене в невід, з котрого не бачив я легкого виходу. Нічого було діяти, нічого відмовляти ся, аlea jacta erat! І я на прощаню мусів дати слово чести о. Александрови, що завтрішного дня зараз по похоронах ми оба з Дубовеньским явмось під фатальною сїмкою в гостиниці під «Провидіне», хотай признаюсь, успіху з сего сватаня не міг я надїятись.

По повороті в спальню, в котрій вже світилось, мої товариші повитали мене мов на команду голосним: а-а-а!

— Се тєсть твій, се тєсть! не відмовляй ся, ми все знаємо!

— Скількож дістав ти на конто посагу? — спитав котрийсь із-за плечий.

— То хйба дай «майзля»! — предложив Юлько, перетасовуючи карти, що де-то взяли ся зараз в него під рукою.

— А чи гарна твоя «принцизна»? — докинув товариш Кеаверий.

Як не на руку були мені всі ті питання і не заслужені підозріня, однакож, ніде правди діти, я скористав з них як найлучше і в тій хвили поветав в моїй голові цілісенький плян до зрадливої кампанії против Дубовеньского.

— Хто цікавий на мою любку, — відповів я, покраснівши на силу повисше ушній, — може зі мною завтра піти на ліценцію!

Побіда була по моїй стороні — оферти поспинались мов з мішка.

В сій хвили зазвонєно до вечері. Зголоднілі товариші виспались з спальні, як пчели з улія в Петрівку, а за споживанєм дарів Божих та єще в присутности префекта годі було продовжати бесїду на темать о моїй судженій. По вечері засїли деякі з товаришів до карт, сентиментальний Йосиф завів своїм звичаєм до гітари страшно-трагічну піснь: «Як прийдеш, мила, до моєї могили!» а я, користаючи з загального замінаня, присїв ся до Дубовеньского і — мовчав. На мовчаню таким зійшов нам якийсь час.

— Так ти завтра ідеши до своєї любки? — почав він перший.

— Мущу! — відповів я коротко, злегонька зітхнувши. Бесїда урвалась.

— Ти щасливий! — замітив знов Дубовеньский.

— Не велике се щастє!

— Чомуж?

— Бо бачиш, она не кождому може подобатись: більше мила як красна.

Свою дорогою, я Кордульки з роду не бачив.

— Білявка, чи чорнобрива? — став цікавитись мій товариш.

— Здаєсь темнява.

також про заробок для селян. Вибала щаслива година для нас, тож не треба залишати нагоди. Треба старати ся за бродський канал, бо він буде посередником між сходом а заходом. Пос. Менціньський не задивлює ся так ідеально на сю справу та відказує на централізм, які запропонащав всі змагання до регуляції рік. Каналами будуть zagrożені пограничні ґрунти підчас виливів рік, які будуть наводнювати сї канали.

Нам. *г.р. Шиньський* висказує надію, що регуляція рік не дасть причину до сих нарікань, які тепер підносять. Регуляція була вже давним поступком краю. Пос. Рапарорт ставив може за оптимістичні гороскопи, а пос. Менціньський за песимістичні. Намісник буде старав ся в кождім разі удержати цілковиту гармонію межі спідпланем автономічних і правительственних властей. Що до виливів то остаточно навіть регуляція рік не може дати цілковите забезпеченє, а одною з причин є вищеве лісів на схилах гір. Намісник просить о принятє правительственного провкту без зміни.

О год. 4½ маршалок перериває наради над регуляцією рік і уділяє голосу пос. Барвіньському, який інтерелює презеса шкільної комісії, чому она не відбула засіданя в справі станиціславівської гімназії (подаємо в новинках — Ред.). По відновідні пос. кн. Чарторійського замкнено засіданє перед 5. год. і слідуєче назначено на нині о год. 10. рано.

НОВИНКИ.

— Календар. В середу: гр.-кат. Методія патар.; рим.-кат. Альфреда. — В четвер: гр.-кат. Юліяна; рим.-кат. Йосифа.

— **Наради львівських Русинів** над справою будови рускої гімназії відбудуть ся завтра, в середу дня 3. с. м., о год. 7. вечером в комнатах „Рускої Бесіди“ (Ривок ч. 10. I. п.). З огляду на важність справи, просимо о як найчисленнішу участь.

— **Інтерпелация посла Барвіньського і товаришів до привительственного комісара:** Від кількох літ постановлено оснувати в Перемишлях і в Станіславові дицезальні гр.-кат. семинарії духовні. Для здійсненя сєї ціли в Станіславові жертвував б. єпископ станиціславівський а теперішній митрополит ВПр. Шентвцкій власну реальність, яку тимчасом відступив бозплатно на уміщенє бурси філії Руского товариства педагогічного. Правительство повірило вже будову духовної семинарії архітектвови Баверови, котрий розпочав роботи, а також урядово вимовило уміщенє бурси і тим позбавило єї великого добродійства бозплатного уміщеня, і здавало ся, що засноває духовної семинарії близьке вже здійсненя. Тимчасом нараз застановлено роботи. Підписані запитують отже ц. к. правительственного комісара: 1) з яких причин застановлено розпочати роботи при будові духовної гр. к. семинарії в Станіславові, 2) що думає ц. к. правительство зарядити, що би будова була як найскорше докінчена і духовна гр.-кат. семинарія введена в житє. — У Львові дня 1. липня 1901. р.

— А очи які?

— Відай голубі.

— Но, темнява з голубими очами, може бути нічого! А ніс грецький, чи римський?

— Колиж біда, я на носях добре не розумію ся. Який же то римський ніс? — спитав я, притворившись.

— Римський ніс мусить бути крихту вигнутий, орлиний, — толкував мені Дубовеньський, а грецький — простий, клясичний. Впрочім, щоб добре оцінити, треба би самому видіти. Коли дозволиш, то я завтра проведу тебе до твоєї лубки?

— А відтак висмієш мій густ? — відмовляв ся я нарочно.

— Но, но, так зле не буде! Ачей на стілько приличности в мене найде ся! А впрочім ти знаєш, що я люблю доходити тайну.

— Як так, то прошу тебе завтра з собою!

Дубовеньський подав мені руку і ми рішили зараз по завітних похоровах навістити о. Александра в его Тускулюмі під „Провіднем“ ч. 7.

(Конець буде).

— **В бюджетовій комісії** при шкільнім бюджеті промовляв п. Барвіньський і висказував потребу подбати про образованє заводових учителів господарства. Комісія прийла резолюцію: „Поручає ся Виділови красовому, щоби обдумав способи, як би можна кандидатам, котрі покінчили учительську семинарію з добрим успіхом і визначили ся замилованем до науки господарства, уможливити образованє в дублянській вишній школі на заводових учителів господарства при учительських семинариях.“

Крім того висказав п. Барвіньський, що багато є громад, в котрих нема шкільних будинок, а багато таких, де будинки дуже лихі, так що і молодіж шкільна і учителі закладають через те на здоровлю, а громади не є в силі поставити ліпші. Више отже резолюцію, котру прийнято: „Поручає ся Виділови кр., щоби в слідуєчим бюджеті вставив на будову шкіл окрім до-теперішньої квоти 200.000 К на певну чергу літ, щоби з того можна уділяти підмог громадам на будову шкіл.“

— **П. Барвіньський** інтерпелював на вчерашнім засіданю кн. Чарторійського яко презеса шкільної комісії, що він думає зарядити, щоби субкомітет вибраний 20. червня в справі рускої гімназії в Станіславові раз міг зібрати ся і щось постановити в сій справі. Д-си бо мимо заповідженого Dziennik-ом електричного посіху субкомітет не зійшов ся. Кн. Чарторійський відповів, що субкомітет три рази збирав ся, однак не було комплегу і що він просив гр. В. Душицького, презеса субкомітету, щоби скликав его вівторник. Чи се не є забажнюване справи?!

— **Посол Окуневський**, як довідуємо ся, вислав письмо до красового маршалка гр. Баденього, в котрім висказує жаль, що задля недуги своєї дитини не міг бути присутнім при врученю адреси маршалкови і висказує дуже велими словами з тої нагоди признанє за его невтомному і ревну працю для добра краю, за его енергію і безсторонність.

— **Чорна картина.** З Косівського доносять нам про ось яку подію: Никола Попюк з Яблоний бук. полишив маюток, а на той маюток діти: Стефана, Василя, Федора, Дюкію, Василю, Михайла і, як Анна Попюк (синава) подає, була ще і сема дитина, хотя в Urtheil z 4/5 901 III 260/973 каже ся, що nach Angabe des Aron Tuchman fiel diese Einlage 106 (Николаа) zur Hälfte dem erblasser. Sohne Michajlo und je mit ¼, Teile dem Iwan Popiuk und Maria Anycz geb. Popiuk, Kindern des verstorbenen erblasserischen Sohnes Stefan zu. — Цілий ґрунт по Ник. Попюк присів его син Стефан сам, другі діти порозходились сьвітами, а найменший Михайло умагавсь ґрунту. Тимчасом Михайло прїетав на чужий ґрунт, а Стефан робив ґрунт до смерти (1886) зв. поверх 40 літ. По смерти Стефана жид Арон Тухман взів „гаталяма“ (силомиць) відбрати ½ ґрунту від его дітей, але провізорія відсудила его, а Михайлови Попюк мали сказати: „ти мавєс за 50 літ ґрунту умогати ся, а не тепер відспіт“, як сьвідчать Кость Петрик, Андрій Петрик і Іван Вакурек

Жид не дав за вигране, а mittels Cessionsurkunde vom 23/4 1894 записав Михайло жидови ґрунт, а вже die obige Rechtsnachfolge була durch das Einantwortungsdekret vom 20/5 1894 Zl 5181 in das Vermögen das Nicolai Popiuk erwiesen. Та се жидови не помагало ще, тож він підійшов Ів. Попюка, сына Стефана, а внука Николая, цілком малоумного, і той віддав жидови більшу половину з парц. 738, 739/1 і 739/2, а для більшої „правности“ при „двірникови“ (війтови) Михайлови Миронкови, котрий „тогїд сидів 3 місяці у криміналі за фальш, а зараз потім присів у сій справі, хотя писарі сьвідзі казали, що він фальшиво уже раз присів і за се сидів“.

Іван Попюк, яко малоумний, має куратора, як сьвідчить книжка кураторска до ч. NS 22/001 з 15/1 900 видана ц. к. судом нов. в Путилові, в особи Михайла Мїдака, але се не перешило видати повисий Urtheil. Хотя жид перебрав від малоумного Ів. Попюка ґрунт і уживав его вже поверх 10 літ, то податок оплачує — дурний Ів. Попюк.

Іван Попюк мав за адвоката Dr. Kapise, котрому видав до 80 зр., „але він (адвокат) забрав си ще перед роком, Бог зна куди, і не був на 2 чи 3 термінах“, та Urtheil hat zu Recht erkannt in der mündlich verhandelten Rechtssache des Aron Tuchman Klägers gegen die durch den Bevollmächtigten Adv. Dr. Kapise Rede und Antwort gebunden Belangten.

Коли Анна Попюк, жена малоумного Івана, хотїла против засуду з 4/5 900 III 260/973 зарекувати, то нотар в Путилові Ludmil Kluger мав від неї зажадати „багателю“ — 100 корон за рекур! Чиж не має справа мужика упадати, коли від них от таких грошей домагають ся?!

На Україні ідуть патріоти в нараді і в заплату дістають тюрму або й Нерчинськ; — а у нас згадай якому правникови або лікарєви, щоби осівєс в Путилові, Жабу і т. и. місцях, то тобі роздратовано буркне, що не на те учив ся та кінчив високі школи, щоби осідаєс в такій „дїрі“, — у нас „патріоти“ держуть ся більших центрів і спасають народ високою політикою, а

тимчасом жиди і другі пауки спасають (у гупулів спасти = зігнати зі сьвіта) народ! Ех! коб то они хотїли порозуміти, яке то солодке вдоволенє справляє „виратованє одной погибаючої віви!“

— **3 Перемишля** Дня 7. с. м. (в неділю) відбуде ся в Перемишлях перший галицько-руський композиторський концерт звісного нашого композитора о. Йосифа Кишакевича, при слівучасті мішаного хору „Перемишлякого Бояна“, хору перемишляких питомців і повної орхестри 9 п. п.

— **Нечиста совість.** Недавно доносили ми, що в Скалицях в Чехії відбувала ся податкова екекуція у селянина Кубу. Екекутор казав жандармови застрілити Кубу за те, що не дозволяв виправдити волів зі стайні. Жандарм сповнив тоді приказ екекутора, ужив оружя, а тяжко ранений Кубу помер. Жандарм називає ся Наксера і — як доносять нинішні телеграми — застрілив ся, бо гривла его совість. Наксера полишив вдову і четверо дітей.

— **Кореспонденційні картки з видами.** Министерство торговлі зарядило, що від тепер буде вільно продавати картки з видами лише на основі промислової карти або дозволу. Хто буде хотів продавати карти з видами, назначені виключно до задоволеня потреб промислу і обороту або товариского житя, пр. з краєвидами, з оголошенями торговельними — мусить мати на те промислову карту. Хто хоче продавати карти з видами, які не служать до виспе наведених цілий, але пр. картки висказуючі політичні гадки, або картки, що служать для зміслових вражєв, або представляють ся яко артистичні виробы — сей мусить мати дозвіл з намісництва. Картки обиджаючі моральність цілком природно виключено з торговлі. Книгарні не потребують старати ся о промислову карту або о дозвіл продавати картки з видами.

— **Катедру китайської мови** мають заснувати на університеті в Лондоні. Практичні Англіїці, пересьвідчили ся, що їм яко промисловцям потреба знати китайську мову. Професором має зістати п. Юрій Бровн, б. консуль англійський в Кіау Кіанг, і буде викладати не літературну мову, але таку, якою варід говорить. Крім катедри китайської мови повстане друга катедра торговельних і промислових відносин китайської держави.

— **Мєсть Римлянки.** Недавно тому купали ся в Рвмі в ріці Тибрі два хлопці, шкільні товариші Альберто Белля і Ромею ді Фано і Ромею утопив ся. Мати Ромея в своїй розпучі запізнала чотирнадцяти-літнього Альберта, бо той мав ніби то бути причиною того, що єї син утопив ся. Коли обі сторони прийшли до суду і матір Ромея побачила там Белля, взяла єї така злість, що она кинула ся на хлопця і заким ще хто міг тому перешкодити, пробіла его ножем три рази кажучи: Через тебе мій син згинув, то гинь і ти! Матір ареншовано, а хлопця ледви ще живого відвезено до шпиталю.

— **Гумористичний кутик.**

Рускому драматургові.

Ти хочеш стати Руским Мо.ієром? Значить: зрівнати Себе з круглим зером! Однак по смерти Будеш мати згадку: Тобі розшипуть На памятник складку...

В дівочій школі.

— Маєш десять яєць — поділити межі три дівчатка; як се зробиш?

— Зроблю їм яєшницю.

В каварти.

— Вистав собі мій завід; перед вчєра один книгар обіцав мені дати наклад на мої новелі, а вчєра...

— Забрали его на Кульпарків?

— Хто тобі се сказав?

— Ніхто, але я догадав ся...

Телеграми.

Відень, 2. липня. Wiener Tagblatt доносить, що на запрошенє шефа генерального штабу Бека румунський король приїде на сєгорічні великі манєври.

Відень, 2. липня. Усталено вже програму літвих подорожай цїсаря: Нині виїздить цїсар до Ішля і там забавить до 26. серпня, а потім верне до Відня, зглядно до Шенбруну. Дня 1. вересня поїде цїсар на Угорщину до вестрїмарского комітату пригланути ся пробам з новими гарматами. 7. вересня верне до Шенбруну, щоби тут обходити сумну річницю трагічної смерти цїсарєвої Елисавети дня 10. вересня. Дня 11. вересня удасть ся цїсар на великі ма-

пери до Праувінкель, які потревають цілий тиждень; 18. вересня цісар поверне назад до Відня.

Поля, 2. липня. На помості корабля «Цісар Франц Йосиф» експлодували гази наслідком опізненого запалення ся набою. Один моряк убитий, а чотири ранені.

Новий Йорк, 2. липня. Вчора був найгорячіший день з 98 степ. Фарнгейта. 51 осіб дістало соніншого удару, а з них 19 померло. В Пітсбургу було 26 случаїв соніншого удару, а з того 11 смертельних.

Краєвий Соїм.

По отвореню внішнього засідання о 10. год. 30 мін. відчитано внесені петиції, почім приступлено до вневного порядку нарад.

Пос. А. Потоцкий мотивує своє внесенє, аби соїм визвав прави ельство, щоб оно змінило

предложений в державній радї проєкт пенсійного закона для приватних урядників. Внесенє переказано адміністраційній комісії.

Пос. Стояловский поперас своє внесенє в справі виборів до повітової ради в Бялій та запитує правительство, на якій основі при поділі членів повітової ради в Бялій зменшено о 3 число членів з сільських громад і о 3 члени з більших посіlostий, а помножено о стілько членів промисловців в Білій. Внесенє відослано до правничої комісії.

Дальше приступлено до правительственного предложєня о регуляції рік і ухвалено єго в другім і в третім читаню en bloc одногласно.

З черги прийнято всі резолюції:

Соїм визває правительство:

1) аби найкорше приступило до регуляції Прута від Коломиї до буковинської границі.

2) аби постарало ся о проєкт регуляції: а) Прута вище Коломиї; б) Черемоша; в) Рони і Яселки (притоки Вислока).

3) соїм поручає краєв. виділови, аби постарав ся уможливити дальші роботи около забудовань гірських потоків.

4) соїм визває правительство, аби піднесло річну дотацію державного фонду меліраційного;

5) аби розширило круг діланя краєвих властий в справі водних будівель;

6) аби що року предклядало соїмови справозданє кр. комісії для регуляції рік;

7) аби приймало більше технїків в намісництві;

8) а) аби на львівській політехніці отворило окремиї виділ гідротехнічний;

б) аби розширило політехнічний будинок у Львові;

9) аби постарало ся через стипендії і за-помоги о збільшенє числа технїків способних до водних будівель.

Год. 2. пополудни; засіданє треває дальше.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Соніншна.

Програма від 1. до 16. липня 1901.

При співучасті військової музики 24. н. п.

1) Brooks & Dunean, найзнаменитші і найкомічтївші американські мурни. 2) Трупа Crawford, партерові гімнастики. 3) Сестри Berger, концерт на уствій гармонійці і танцерки тирольські. 4) Riccardo & Benedetto, голосні пародисти опер. 5) Сестри Gaesch, найзнаменитші сучасні акробатки. 6) Charles Pauly, артист в свистаню, наслідуючий голоси птахів. 7) Hombert and Renardo, Musical Burlesque Excentrics. 8) Mlle Kic-ki, тирольска співачка. 9) Mlle Tleuri, співачка. 10) Iben Obed, фантастичний арабський артист. 11) Elvira Oceana and Max, еволюції на трапеї і колесах. 12) Holeman, тресура псів і котів. — (На загальне бажанє П. П. Публїки).

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представленя. Що пятницї High Life представленє. Білєти вчаснїше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Пошукою лекції на час ферий на село зауміреною винагородою. Михайло Мораецкий укїнченїй семинарист, Львів, ул. Жовківска ч. 44.

Способний математик і фізик,

студент філософії, пошукує лекції на село на час вакацій. — Зголошеня приймає редакція.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечє будинки і всі предмети движимі против огневих шнїд.

«Дністер» припоручил Прєсєвєщ. Ординариятї Всєч. Духовєнству і вірним всім трєх Епархїй.

Фонди гваранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540 кор. 11 сот.	} разом	520.406 кор. 65 сот.
Резерва премїї	171.942 " "		
Резерва спеціальна	6.000 " "		
Фонд емеритальний	30.924 " 54 "		

Тарифи «Дністра» умірновані. Надвижка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістануть члени 8% звороту в премїї.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безприволочно в присутності Делегата і 2 членів.

Полїси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терєбовлї, Залїцках, Городку і Богородчавах.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн обезпечєнь в Кракові; в таких обезпечєнь через «Дністер» іде часть провізїї на русні публїчні добродїїні ціли; полїси і квїти видає Краківске Товариство рускі.

«Дністер» пошукує способних агєнтів, особливо сєлян господарів в окрєстностях, де ще нема блїзько агєнцій «Дністра». Агєнти заробили вже 274.964 кор. провізїї.

Зголошеня о агєнцій треба вносити до Дирекції у Львові.

Сєляне убїгайте ся тільки о агєнцій «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годинї				відходить о годинї			
	6-10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня		1-55	6-25	до Станиславова, Підвисокого, Потупор	
	6-20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Гусєтина		2-08	6-30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	6-46	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. вк			6-43	" " " " дв. Підзамче	
	7-45	з Янова			6-35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислана	
	7-40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8-30	8-40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина	
	8-00	" " " " на дв. головний		2-55	9-00	до Скольного, до Лавочного (1. лїп. до 15. вер.	
	8-10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока			9-15	до Янова	
	8-15	з Сокаля, Рави рускої			9-25	до Підволочиск, Бродів, Гусєтина дв. Підз.	
1-35	8-50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина			9-42	" " " " дв. гол.	
	11-45	з Ряшова, Любачова, Самбора			10-20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова	
	11-55	зі Станиславова (Керєсєме, Потупор)		2-40	10-25	до Чернівців,	
	12-55	з Янова			1-25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	1-10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.			2-15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята	
	3-14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)			3-05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
	4-40	зі Самбора, Ворислава, Стрия			3-15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	
2-20	5-11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.			3-26	до Брухович щод. від 16. мая до 15. вер.	
2-35	5-35	" " " " на дв. голов.			3-30	до Ряшева, Хирова, Любачова	
	5-50	з Кракова		Нїч			
1-45	5-40	з Чернівців, Іцкан					
	6-00	з Сокаля, Белзця і Любачова		12-45	6-10	до Станиславова	
Нїч				6-20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)		
	7-36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6-30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.		
	8-50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.			6-35	а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно	
	9-41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно			7-10	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
	9-20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			7-32	до Тернополя, Бродів двої дв. головний	
8-40	9-50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова			7-25	дворець Підзамче	
2-31	9-40	з Чернівців, Букарешту,			7-25	до Сокаля і Рави рускої	
12-15	10-20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша			7-52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)	
	10-20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.			9-30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
	10-02	" " " " на дв. голов.			10-30	до Чернівців і Іцкан	
	3-12	з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче			11-00	до Кракова, Відня, Варшави	
	3-35	" " " " на дворець головний			11-10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.	
					11-32	" " " " дв. Підз.	
					4-15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора	
					4-45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод.	

ЗАМІТКА: Гоїа нїчна числїть ся від 6 години вечером до 5 години 59 мїнут рано. Час середно-європейскїй рїзнить ся від часу львівского о 36 мїнут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мїн. часу львівского. — В містї видають білєти Ізди: Звичайні білєти агєнція часопїсїй Ст. 1. Соколовского в пасажи Гансмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстрованї провідники, розкладї Ізди і т. п. бюро інформаційне п. к. залїзниць державних (ул. Краснївч. ч. 5. в подвірю, сходи П., двері ч. 52.) в урядових годивах (8-3 а в свята 9-12).